

Verslag: 9 mei 2018: In gesprek met deelnemers en medewerker van Landjuweel de Hoeven.

Voorafgaand aan de vergadering hebben enkele leden van de Participatieraad gesprekken gevoerd met deelnemers van Landjuweel de hoeven.

De deelnemers zijn erg enthousiast over het werken bij deze Zorgboerderij. Er is veel te doen. één deelnemer werkt als boer, de ander als tuinman en de derde werkt in de werkplaats. De problematiek en ziektebeelden zijn divers. De deelnemers zijn allemaal volwassenen. Ondanks dat de medewerkers proberen om de deelnemers zo min mogelijk te belasten met regelgeving hebben deelnemers hier wel last van. Ze worden onrustig van veranderingen.

Daarnaast wordt aangegeven dat het vinden van woonruimte erg lastig is. Eén deelnemer zoekt al zeven jaar naar passende woonruimte.

V: Op welke wijze komen cliënten binnen?

A: Dat is heel divers. Soms gaan ouders op zoek, soms verloopt het via een behandelcentrum en soms zoeken deelnemers zelf een geschikte plek op. De afgelopen twee jaar is er geen instroom geweest via de gemeente. Dit is opvallend.

V: Zijn er minder Wmo aanvragen binnengekomen bij de gemeente?

A: Nee het aantal aanvragen stijgt.

V: Is er voldoende aandacht voor volwassenen met een psychische beperking?

A: Ik verwacht dat wanneer iemand zelf niet aan de bel trekt en geen overlast veroorzaakt onvoldoende in beeld is bij de gemeente.

V: Er komen toch instanties bij mensen die kijken hoe het met hen gaat?

A: Als iemand met autisme de hele dag in een kamer achter de computer zit en geen overlast geeft dan is er wellicht iemand die eens in de zoveel tijd komt kijken hoe het gaat maar daar blijft het dan bij. Vroeger werd er volgens mij meer outreachend gewerkt.

V: Weet de doelgroep zelf de weg?

A: Nee, ik denk dat mensen niet de weg weten.

V: Hebben alle zorgboeren minder instroom vanuit de Wmo/ gemeente?

A: Nee, voor bijvoorbeeld jeugd en ouderen met dementie is de instroom niet verminderd.

Opmerking: Volgend jaar komen er door een nieuw meetpatroon waarschijnlijk veranderingen. Aan elke deelnemer hangt een 'zakje met geld' en de zorgboer mag beslissen hoeveel zij daar de deelnemer voor bieden zolang het resultaat maar bereikt wordt. Voor de deelnemers kan het betekenen dat zij twee dagen mogen komen in plaats van vier dagen. Voor nieuwe deelnemers is er geen probleem. Zij starten meteen met deze regeling. Voor huidige werknemers kan het voor problemen zorgen. Medewerkers proberen deelnemers daarmee niet te belasten. Het is erg moeilijk te begrijpen voor deelnemers en ze raken uit balans.

V: Welke resultaten moeten behaald worden?

A: dat is voor elke cliënt anders. Resultaat kan zijn balans maar ook bijvoorbeeld uitstroom naar arbeid. We maken altijd een zorgplan. Dat zijn afspraken die ze kunnen behappen. Bijvoorbeeld leren trekker rijden. Maar daarboven zit een hoger plan van de gemeente die stuurt op resultaat.

V: De wijzigingen zijn nog niet definitief. Kan je niet op een manier aandacht vragen voor het probleem? Bijvoorbeeld door te demonstreren bij de Tweede Kamer?

A: Ik zou het graag willen maar krijg niemand mee.

Opmerking: De mensen zijn in balans omdat ze hier zijn. Ik heb de nijging om mensen hier toch vier dagen te laten werken en zelf een dag onbetaald te gaan werken zodat de deelnemers in balans blijven.

Signalen:

- Er is waarschijnlijk een groep die onvoldoende in beeld is. Werkt de gemeente voldoende outreachend?
- Er gaan waarschijnlijk dingen veranderen voor deelnemers: wat doet de gemeente met deelnemers die al bij een zorgboer werken? Krijgen zij ook te maken met veranderingen en zo ja, in welke mate en welke invloed heeft dat op deelnemers?
- Woonruimte voor mensen met een beperking is lastig te vinden.